

News Øresund – Johan Wessman © News Øresund (CC BY 3.0)

Traditionelt har erhvervsorganisationerne været positive over for EU, men det kan ikke bortforklares, at mange håndværkere, fiskere, butiksejere, landmænd og mindre erhvervsdrivende mærker negative konsekvenser af EU lovmaskinens og EU-bureaukraternes indvirkning på deres muligheder for at drive sunde og konkurrencedygtige forretninger i Danmark.

Kvotesystemer, tvungne EU-licitationer, bureaukratiske regelsæt og meget andet af samme skuffe, der kommer som byger fra Bruxelles, påvirker de små virksomheders muligheder for at eksistere.

Samtidig må de gang på gang se sig udkonkurreret af udenlandske selskaber, der via mærkelige selskabskonstruktioner, kan arbejde i Danmark med uorganiseret arbejdskraft til lønninger og arbejdsvilkår, der slet ikke lever op til det, der er overenskomstsmæssigt fastsat gennem aftaler mellem de faglige organisationer og arbejdsgiverforeningerne i Danmark.

Hvis dette fortsætter, vil alle de små virksomheder stå over for lignende problemer som i vognmandsbranchen, hvor størstedelen af kørslen er overtaget af østeuropæiske underbetalte chauffører, og firmaer, der er registreret uden for Danmarks grænser.

Kontakt med erhvervslivets organisationer

Folkebevægelsen mod EU, der er en ikke-partipolitisk forening, har nedsat et udvalg, der skal søge at belyse disse i den offentlige debat underbelyste forhold.

Vi vil gerne i kontakt med erhvervslivets organisationer på lokalt og nationalt plan, da vi forestiller os, at det også var en opgave for disse at oplyse alsidigt om EU-forhold, så medlemmerne i forbindelse med folkeafstemninger, valg til EU-parlamentet osv. også fra deres organisation får en nuanceret og alsidig information.

Folkebevægelsen forventer ikke, at organisationerne tager ensidigt parti mod EU, men vi håber, at der måske kan etableres et samarbejde om en eller anden form for udsendelse af materiale, artikler i deres medlemsblade, afholdelse af møder osv. med flere forskellige synsvinkler på forholdet mellem de selvstændigt erhvervsdrivende og EU – ikke mindst i forbindelse med de nævnte valg.

EU's landbrugspolitik udgør en fare for dansk landbrug. (Foto: Pixabay).

Landbruget og EU

Af Folkebevægelsen mod EU's Erhvervsudvalg

Alle kan vist være enige om, at det har været en stor fordel for to af landbrugets følgeindustrier, nemlig de offentlige kontrolinstanser og de private rådgivere, som begge arbejder med EU-reglerne.

Mange personer har fundet en glimrende levevej i disse sektorer, som tilmed er i stadig vækst. Men selve landbruget, der jo i høj grad er et vigtigt eksporterhverv til gavn for hele det danske folk, har næppe på samme måde fået ønskerne opfyldt.

Hvad er gået galt?

Langt over halvdelen af landbrugseksporten går jo til lande uden for EURO-zonen. Så grundlæggende kan man jo sætte spørgsmålstegn ved den højt besungne "kurssikkerhed", som Danmark har på grund af linket til euroen.

Det er nemlig kurs-usikkerhed overfor alle andre valutaer, som landbrugseksporten altså samlet set er mere afhængig af. En fri valutakurs (som Sverige hylder) ville tilpasse sig et gennemsnit af kurserne for de lande, vi handler med og ville således samlet set give en bedre kurssikkerhed for udlandshandlen.

Heldigvis var den danske befolkning klogere end vores tonesættere, for de stemte nemlig nej til euroen. Og derfor kan vi heldigvis relativt nemt komme fri af euroen, en vigtig ting at holde fast i.

EU-støtte og stigende jordpriser

EF/EU medlemskabet gav også landbruget "fordelen" ved EU's fælles landbrugspolitik, der udløste store midler i diverse støtteordninger. Naturligvis var dette en fordel for de allerede etablerede – det var så at sige en check fra himlen.

Men støtten kapitaliserer sig jo i jordprisen, der blev drevet yderligere op af harmonikrav, udlånsiver, etc. Så de senere generationer af landmænd har så rigeligt "købt" støtten og er jo så stillet, som om støtten ikke fandtes – blot kan de ikke undvære den til renter og afdrag. Boblen er endda bristet, så mange sidder med en negativ egenkapital.

Derudover har konkurrencen på verdensmarkedet krævet så store produktivetsforbedringer, at brugsstørrelserne er vokset enormt. Dette er dog ikke EU's skyld, og det er næppe noget vi under nogen omstændigheder kunne have undgået.

EU's dødsstød mod dansk landbrug

Disse forhold øger kapitalkravet til at erhverve en ejendom, så selvejet i virkeligheden ikke længere kan fortsætte. Og her kan EU-medlemskabet så sætte det sidste dødsstød ind mod dansk landbrug.

Da der skal tilføres kapital udefra, var det nærliggende at give danske pensionskasser og så videre eneret til at skyde penge ind. Eller endnu bedre, lade staten gøre det og drive landbruget på konjunkturbestemte jordrentevilkår.

Men det tillader EU ikke. Udenlandsk kapital skal kunne være med. Og så er spillet gående. I løbet af det næste årti vil vi formentlig se, at store dele af Danmark købes væk under fødderne af os.

Det er det værste, som kan ske, for det er dybest set ikke os, den nuværende generation, der ejer jorden; men jorden er vores folks livsgrundlag og Danmarks egentlige råstof.

Ja, sådan går det (ikke bare på landbrugsområdet) når nuets politikere – bakket op af samfundseliten – tankeløst overtaler flertallet til at afgive af Danmarks århundredegamle selvstændighed og af vores folkestyre.

Vi ender som hjemløse i vores eget land, hvis vi ikke tager skeen i den anden hånd med hensyn til EU og alle dets gerninger og al dets væsen.

EU's kvoteordninger har skabt problemer for mange danske fiskere. (Foto John Nuttall / Wikimedia Commons)

Dansk fiskeri og EU

Af Folkebevægelsen mod EU's Erhvervsudvalg

Kan dansk fiskeri undvære EU og kan det endda blive en fordel?

Når spørgsmålet stilles, er det fordi vi som seriøse modstandere af EU i Folkebevægelsen mod EU's erhvervsudvalg ønsker at belyse alle forhold i forbindelse med EU – også for fiskerierhvervet, der jo gennem historien har spillet en stor og positiv rolle for Danmark.

EU's fælles fiskeripolitik hævdes at skulle sikre bæredygtige bestande og gennemfører dette ved at fastsætte kvoter på fangsterne. Dette mål er næppe nået, idet EU selv erkender, at der er et så stort overfiskeri, også i vores nærrområder, at der kunne tjenes endnu mere, hvis dette ikke var sket.

Andre ordninger, f.eks. ophugningsstøtte og støtte til modernisering af fiskeriflåden, har ført til øget kapacitet og effektivitet, hvilket er godt, men det har måske også medvirket til, at de mere skånsomme fiskemetoder erstattes af mere brutale, som ikke skåner havmiljøet.

Desuden er der et tiltagende bureaukrati og en stadig usikkerhed omkring fremtidige kvoter, som stresser fiskerne i hverdagen.

Endelig er der store forskelle i, hvorledes de enkelte EU-lande kontrollerer reglerne, så der i praksis opstår ulemper for f.eks. danske fiskere, ligesom EU's fiskeripolitik har medført beklagelige kontroverser med vores nordiske brødrefolk og endda er med til at forpæste forholdet i vores eget rigsfællesskab pga. makrelstrid m.m.

EU's kvoteordninger har givet problemer

En stor del af kvoterne er delt ud til fartøjerne og er blevet omsættelig privat ejendom, hvilket naturligvis var en fordel for den første generation af fiskere, da det så at sige var en check fra himlen. Imidlertid har det medført, at nye fiskere ikke alene har skullet skaffe sig et fartøj, men også har skullet låne til at købe/leje de fisk, der førhen var frie.

Dette system har været medvirkende til, at kapitalkravene er så store, at enkelte kæmpeforetagender dominerer store dele af dansk fiskeri.

Så alt i alt har EU ikke kun været guld og grønne skove.

Internationale fiskeriaftaler

Udenfor EU vil dansk fiskeri selvsagt ikke kunne klare sig med at fiske i det område, som er dansk nationalt farvand. Der ville være behov for at indgå aftaler med EU og andre lande, ganske som det også foregår nu mellem EU og f.eks. Norge.

Denne type aftaler bør i øvrigt altid foregå, da beskyttelsen af fiskebestandene kræver, at alle lande lægger snævre, kortsigtede og egoistiske interesser til side. Det er vores håb, at Danmark uden for EU kan få gunstige aftaler, også fordi vi langt bedre kan koordinere vores interesser med Færøernes og Grønlands.

Tilsammen råder vi jo over store fangstmuligheder, der kan sikre os en god udgangsposition. Og måske kan vi endda bedre blive enige med Norge end EU kan?

Reform af kvotesystem uden for EU

Endelig kan man måske – hvis dansk fiskeripolitik igen blev et mere nationalt anliggende – komme noget af kvotesystemet til livs og erstatte det af en "jagtlovsmodel".

På land kan man jo bevare bestanden uden at tildele den enkelte jæger en "kvote". Han må – når reglerne følges – skyde de ænder, han kan komme af sted med. Kan fiskebestande bevares med regler alene om mindstemål, maskestørrelse, fredningstider, låsede farvande, forbudte metoder, etc., så kan fiskeriet jo igen blive et friere erhverv, hvor der kun skal købes båd og ikke fisk. Og det er vel også nemmere at kontrollere sådanne regler end at skulle udføre forskellige former for fangstregnskab og lignende.

Vi håber, at fiskerne og fiskeriforeningerne vil deltage i samtalen om forholdet mellem EU og dansk fiskeri på det mere principielle plan, så vi kan afdække, hvilke alternative modeller og løsninger der eksisterer for dansk fiskeri uden for EU.